

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memorïæ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

continens Impedimenta Et Adjumenta Æternæ beatitudinis

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

1. Impedimentum I. Æternæ salutis, defectus fidei æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50716](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50716)

CONSIDERATIO I.

Impedimentum I. Æternæ salutis,
Defectus fidei æternitatis.

Qui verò non crediderit, condemnabitur.
Marci c. 16. 16.

I. Octobris.

I. **C**ONsidera, Christiane, dari æterni-
tatem Dei, æternitatem animæ
nostræ, æternitatem cælestis gloriæ, &
æternitatem infernalis pœnæ, esse arti-
culos sanctæ fidei nostræ Catholicæ:
quos *qui non credit, jam judicatus est.*
Joan. c. 3. 18. & certò condemnabitur.
Nihilominus, nec olim defuere, nec
etiamnum defunt; qui eos non credant.
Sunt nonnulli, inquit S. Augustinus. L.
21. de Civ. c. 17. Quis nolunt credere pœ-
nam sempiternam futuram; sed post certi
temporis metas, pro cuiusque peccati quan-
titate, longioris, sive brevioris, eos inde
existimant liberandos. Atque hos inter ex-
titit Origenes: sed illum propter hoc non
immerito reprobavit Ecclesia. Contra
eosdem hæreticos insurgit S. Hierony-

A 4

mus

8 *Domus aternitatis. Consideratio*
mus c. 3. in Jonam de iis dicens, quod
homines & diabolos non putent aeternum
puniendos; sed restituendos in regnum pri-
stinum. Verum quia hoc Scriptura sancta
non dicit, è mentibus nostris abjiciamus.
& sciamus peccatores in Evangelio mitti
in ignem aeternum, ubi vermis eorum non
moriatur, & ignis non extinguetur.

II. Antiqua hæc hæresis hodie dum
recrudescit & invalescit in Suecia [in
Holmiâ, fidâ manu, recenter scriptum
est] & eodem, quo olim Origenis Affe-
clæ, misericordiæ divinæ prætextu, le-
vatur; quasi huic, pœnam aeternam
damnatis infligere, repugnet. Et quomo-
do hæreticus hæreticum, sepositâ Eccle-
siæ Catholicæ authoritate, convincet
dum quilibet in explicandis scripturis
cerebri sui criticiis, mordicus infistit? Sed
sciant hæretici, hi antiquo novi: tantam
esse Dei justitiam, quantam misericor-
diam: sciant peccati lethalis malitiam
esse quodammodo infinitam, quia Deo
infinito repugnat; ut prolixè infra con-
sid. 3. & 4. perpendemus. Audiant quo-
que S. Augustinum L. 21. de Civ. c. 18.
hujus

hujus hæreseos radicem velut acu tangentem : Per generalem , inquit , Dei misericordiam , impunitatem falsam suis perditis moribus pollicentur. Audiant & denuò S. Hieronymum. l. c. Scimus quidem clementem esse Deum , nec qui peccatores sumus , ejus crudelitate delectamur : sed legimus : Miserator & justus Dominus , & Deus noster miseretur. Psal. 114. Justitia Dei vallatur misericordiâ , sic parcit ut judicet , sic judicat ut misereatur : misericordia & veritas obviaverunt sibi : justitia & Pax osculata sunt. Alioquin si longo post circuitu , omnium rerum restitutio fiet , & una dignitas militantium : qua distantia erit inter Virginem & prostibulum ? Idemne erit Gabriel & Diabolus ? Idem Apostoli & demones ? Idem Prophetæ & Pseudoprophetæ ? Idem Martyres & Persecutores ? Quod sanè omnino absurdum esset. Absurdum igitur est hoc delirium , atque inane commentum. Crede Christo , crede Evangelio , crede Ecclesiæ qua est columna & firmamentum veritatis. 1. Tim. c. 3. 15.

III. Dantur & alii de Atheorum &

A 5

Epi.

10 *Domus eternitatis. Consideratio*
cureorum grege (utinam in Anglia,
Gallia, Germania & alibi, nulli hujus
furfuris reperirentur!) qui Dei existen-
tiam negant; adeoque & præmiorum
& suppliciorum æternitatem inficiantur
ut eò liberiùs, in scelera quævis ruant.
Dixit insipiens, ait David, in corde suo, non
est Deus. Psal. 13. 1. *Hoc dixit insipiens,*
imprudens & stultus; quia Scriptura di-
vina & recta ratio contrarium clamat;
nam & *Cæli enarrant gloriam Dei,* & ter-
ra eum esse deprædicat, & præter Pro-
pheticas voces, mundus ipse ordinatissi-
mâ suâ mutabilitate, & visibilium om-
nium pulcherrimâ specie, quodammo-
do tacitus, & factum se esse, & non nisi
à te Deo, ineffabiliter atque invisibiliter
magno, atque ineffabiliter & invisibili-
ter pulchro, fieri se potuisse proclamat.
Et tamen *dixit insipiens in corde suo, non*
est Deus. Hoc autem dixit non ore, sed
cogitatione & *in corde suo,* quia ut ait S.
Augustinus hîc, *hoc nemo audeat dicere,*
etiamsi ausus fuerit cogitare. Cogitavit
igitur & sibi persuadere conatus est.
Non est Deus. Sed quid inde? Ergo non
est

est quem timeam : ergo non est cur voluptatibus non indulgeam : quia *non est Deus* : Ergo nec ejus sapientia , quæ me videat : nec justitia quæ poenam infligat , nec æternitas beata , quæ exhilaret , nec damnata quæ me torqueat. *Non est Deus*. O quæ cæcitas ! quæ dementia ! Ex qua corruptio , abominatio ac depravatio omnium subsequitur : mox enim Propheta subjungit : *Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt : non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.* Psal. 13.2.

Affectus fidei.

O Anima mea ! cave tibi , ne hujusmodi insipientibus annumereris ; & vel cum Origene , ejusque asseclis , non dari æternitatem poenarum infernalium sentias ; vel cum stultis illis atheis in corde tuo dicas , *non est Deus*. Quin dic tu potius decies , dic centies , est poena æterna , est gloria æterna , est Deus æternus , præmiator bonorum , vindex malorum. Credo , credo , credo. Est *Deus unus*. [Ephes. c. 4. 6.] est *Deus verus*. [Joan. c. 17.] est *Deus vivus* [Act. c. 14.]

A 6

12 *Domus eternitatis. Consideratio*
est *Deus sempiternus* [*Isaiæ c. 40.*] qui
potest corpus & animam perdere in gehennam. *Matth. c. 10.* Verbaque hæc divina, ratio ipsa confirmat: nam *Rex unus*
est *apibus, & Dux unus gregibus, & in ar-*
mentis rector unus: multo magis mundi
rector unus est, qui universa quæ sunt, verbo jubet, ratione dispensat, virtute consummat. *S. Cyprian. L. de idol.*

Oratio

Considerationi indies subjungenda.

O *Æterne, & omnis æternitatis fons*
Deus! qui nobis per *Filium tuum,*
æternitatis beatæ aditum, devictâ morte, re-
serasti; da nobis *annos æternos,* in
memoria, intellectu & voluntate semper
habere, salutis impedimenta remove-
re, adjumenta sedulo usurpare; ut in tem-
pore sæculi hujus, sic omnia temporalia
transeamus, ut & mala omnia æterna e-
vitemus, & omnia bona æterna conse-
quamur. *Per Dominum nostrum &c.*

2. Octobris.

P *Erpende nequitiam & vafritiem*
Diaboli, qui probe gnarus, quanti
mo.

momenti sit, fides viva æternitatis, nihil non agit, ut mortalibus eam adimat, aut saltem obscuret; ut eò faciliùs, per avia & devia ducat, atque in Tartarum præcipitet. Hostis sanè crudelior Basilio Imperatore, qui obtentâ contra Bulgaros Victoriâ, horum quindena milia, captiva, excæcavit, uno duntaxat è singulis centuriis relicto monoculo, qui cæteros duceret. Imò ipsis Seythis barbaris, truculentior, qui servos suos excæcabant, ne, ut olim fecerant, rebellarent, totâque regionem occuparent. Quod enim in corpore est oculus; in mente est fides supernaturalis, quæ mysteria divina pandit, æternitatem beatam ac damnatam ostendit, viam ad illas demonstrat: ideoque Cacodæmon nullum non lapidem movet, ut oculum hunc fidelibus eruat.

II. Sed sapientior sit quilibet Christianus, & hostis maligni jaculis, Clypeum æternæ veritatis obtendat. Proferat vaticinia Prophetarum; testimonia Apostolorum, oracula Christi Domini, in sacris paginis millies inculcata. Alle-

14 *Domus aternitatis. Consideratio*
get quoque lumen rectæ rationis; & om-
nia creata, clamantia audiat: *Ipsè fecit*
nos, & non ipsi nos. Psal. 13. Ausculet
quoque Oratorem aureum, in illa verba
psalini 13. *Dixit insipiens, sic discurren-*
tem: Est urbs & non est conditor: est
navis & non est fabricator; est domus &
non est ædificator. Non est musicus,
& quomodo in mundi lyra apparet
concentus? Non est provisor, & quomo-
do per omnia providit providentia? Non
est auriga, & quomodo quatuor ele-
mentorù currus agitur? Non est sta-
tuarius; & quomodo homines, velut sta-
tuæ, in mundo factæ sunt? Non est for-
nicis constructor: & quis tibi cæli forn-
icem construxit? Non est aurifex, & quis
solem, velut discum aureum in cælo po-
suit? Non est qui ferat lampadem, &
quis tibi velut lampadem argenteam de-
dit lunam in cælo & reliqua sidera? Non
alius nisi ille de quo ait Propheta: Qui
fecit luminaria magna solus; solem ut præ-
sit diei, & lunam ut præsit nocti. Psal. 131
7. Hæc S. Chrysoströmus, quæ convi-
cunt, nisi quis insaniat.

III. Con

III. Considera ulteriùs astutiam & malignitatem Versipellis Diaboli: qui si in homine fidem æternitatis, pœnarum-que ejus, prorsus elidere nequeat, saltẽ in eo totum esse, ut eam minuat, debilitet, obscuret. In compendio historiæ trevericæ refertur; Prætori urbico ejusdem civitatis, ope dæmonis, scientiarum naturalium arcana rescire cupienti; hanc à stygio veteratore propositam ac postulatam conditionem; ut in quibusvis conviviiis, colloquiis & congressibus, hoc intercalare identidem inspergeret: *Diabolus non est tam teter ac pingitur; nec infernus tam calidus, ac fingitur.* Sed curnam id obsecro? Utiq̃ue ut apud homines, vir doctus & magnæ authoritatis fidem pœnarum tartarearum, hâc ratione aut tolleret, aut debilitaret. An non similia hodiedum, vitæ profligatæ homines effutiunt? An non idem plurimorum incredulorum ac sceleratorum, inane & frivolum est solatium?

Increpatio.

O Stulte & tarde ad credendum, verbi divini oracula; & ad audiendum,

! dum,

16 *Domus æternitatis. Consideratio*
dum, omnium rerum creaturarum voce
Deum Conditorum suum profitentes
Noli deinceps esse incredulus, sed fide-
lis: *Qui enim incredulus est, non videbit
vitam; sed ira Dei manet super eum.*
Joann. c. 8. 24. Quare cave, ne Diabolus
oculum fidei æternitatis tibi effodiat, ve
obscurat: cave quoque ne lumen ratio-
nis obfuscet; ut Dei cognitionem repe-
las, ejus dominium excutere, in vanum
allobores, & cum impiis desperatis dicas
Quis noster Dominus est? Nisi Dei ful-
men maledictionis æternæ experiri velis
Audi Chrysostrum in hæc verba
*Quis noster Dominus est? O verbum Dia-
bolicum! O animam dæmoniacam! Vi-
des ô homo! universam creaturam præ-
dicare Domini potentiam, sapientiam,
curam, providentiam; corpus tuum
animam, vitam, quæ sub aspectum ca-
dunt, & non cadunt, omnia propemo-
dum vocem emittentia, laudare poten-
tiam artificis, & tu dicis: *Quis noster Do-
minus est? Hoc est furoris, hoc est stuporis,
hoc corrupti animi, propterea sunt mala
innumerabilia.* S. Chrysostr. Tom. 1. pag.
697. a. 3. Octo*

3. Octobris.

I. NE verò ejusmodi incredulos, admodum paucos in orbe terrarum reperiri putes; circumspice & examina; clarèque cernes quomodo totus propè mundus à stygio impostore se fascinari, dementari, fideique oculo privari aut obscurari sinat; ita ut æterna cæli gaudia & orci tormenta vix aut ne vix quidem credant. Quidam prodigiosè resuscitatus à mortuis (ut fideæ referunt historiæ) ac de alterius vitæ statu interrogatus, respondit: *Nemo credit, nemo credit, nemo credit*; rogatus verò, quidnam nemo crederet: *respondit: Nemo credit, quàm strictè Deus cuncta examinet: nemo credit, quàm rigidè judicet; nemo credit, quàm severè puniat.* Quodsi hodiedum vitam perverfam tot ethnicorum, tot atheorum, tot hæreticorum, tot malorum Christianorum accuratius inspexeris, an non meritò exclamaveris: *Nemo credit, nemo credit, sive æterna præmia, sive æterna supplicia. nemo credit.*

II. In

II. In primis enim, *nemo credit*, factum ut par est, & fide vivâ ac vividâ, bonorum cælestium immensitatem: aliàs non tam legniter pro iis adipiscendis, laboraret. *Nemo credit*, minimæ precationi, minimæ eleemosynæ, ac jejunijs minimo, respondere in cælesti gloria præmia sempiterna; aliàs non tam raro, nec tam tepidè preces funderet, nec toties pauperes stipem flagitantes, aure surdâ præteriret, nec jejunia cane pejus & angue fugeret, & horreret. *Nemo credit*, labori, morbo, persecutioni patienter toleratæ, respondere in cælo inmarcescibilem gloriæ coronam; aliàs, non ita gemeret, nec querelas deponeret, nec vindictam spiraret. *Nemo credit*, destinatam castitati angelicæ aureolam omnibus rosis, liliis, gemmisque splendidiorem; aliàs studiosiùs eam coleret, nec toties eandem violaret. Et an non ex his omnibus liquet, quàm exigua sit fides in mundo? *Filius hominis veniens, putas quem inveniet in terra?* Lucæ c. 18.

III. Deinde discurre per varias mundi plagas: lustra aulas, lustra castra, cu

rias

rias, officinas, tabernas, variâsque in his hominum classes, & hujus rei veritatem luce clariùs intueberis. Nam I. Gulosorum helluonum, ebriosorumque nepotum, quot sunt, qui credant, quòd cum divite epulone sepeliendi sint in inferno, ubi siti levandæ, nec aquæ guttulam, totâ æternitate sint obtenturi? O quàm pauci! aliàs non tam splendide epularentur quotidie, nec toties inebriarentur. II. Euclionum, divitumque avarorum, quotnam sunt, qui credant, se difficiliùs intraturos in regnum cælorum, quàm camelus transeat per foramen acûs? O quàm pauci! aliàs non tam avidè, per fas & nefas pecunias corradarent. III. Ambitiosorum, & libidinosorum, quot sunt, qui credant, quòd pars illorum futura sit *in stagno ardente pice & sulphure*? Apoc. c. 21. 8. O quàm pauci! aliàs non tam ardentè honoribus; fœdisque voluptatibus inhiarent. Quid verò est, quod frænum pudoris dirumpat? *Non est ajunt, qui agnitus sit reversus ab inferis.* Sap. c. 2. Viden' fidei defectum? Non est infernus, non est

Dia-

Diabolus, non est damnatus; quia nullus
 haecenus ab inferis est reversus, qui no-
 bis referret, quid istic rerum geratur.
 Igitur nihil est quod metuamus: *Veniam*
fruemur bonis: nullum sit pratum, quod
non pertranseat luxuria nostra. Arque
 hinc vita bestialis sequitur. Non aliter
 ter, ac si orco tormenta, anilia forent
 commenta:

Sic vivunt homines, tanquam mortis
 nulla sequatur:

Et velut inferna fabula vana foret.
S. Bruno de van. mundi.

Affectus zeli.

O Si ciamare possem, *aternitas, aternitas,*
aternitas, aternitas, ut omnes peccatores
 audirent, serioque illam apprehenderent!
 O si scribere possem, librosque per mundum
 spargere, ut eos impudenter omnes legerent,
 & ex aternitatis consideratione compunctionem
 haurirent. O si cum S. Theresia infidelium
 caecitatem, amarum lacrymis deflere possem,
 ut omnes fidem susciperent! O si clamare,
 praedicare, perorare valerem; ut omnes

mot-

mortales firmiter crederent, & præmio-
rum cælestium magnitudinem, & suppli-
ciorum infernalium atrocitatem; & u-
trorumque æternitatem! Verùm cùm id
nequeamus, pro modulo nostro clame-
mus, scribamus, deploremus, prædice-
mus; secundum *Isaiæ* monitum. *Clama-
ne cesses, quasi tuba exalta vocem tuam,
& annuntia populo meo scelera eorum.*
c. 58. Sed *Domine, quis credidit auditui
nostro [seu Sermoni audito] & brachium
Domini cui revelatum est?* *Isaiæ* c. 53. 1.
Brachium Domini *Christus* est, ejusque
virtus ac robur: quàm verò fortiter in
die judicii, hoc brachium tonitrua ac
fulmina in incredulos vibraturum sit:
quis credidit? Nemo credit. Nemo credit.

Interim, *clama ne cesses*, si fortè au-
diant, credant, convertantur
& vivant.

CON-